

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20933/2023
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Станислав Лукић, адвокат из ... и Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 246/23 од 01.02.2023. године, у седници одржаној дана 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 246/23 од 01.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 246/23 од 01.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 439/22 од 29.12.2022. године усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде причињене материјалне штете исплати износ од 493.658,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.08.2022. године, па до коначне исплате и обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 98.946,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 246/23 од 01.02.2023. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сјеници П 439/22 од 29.12.2022. године и одређено да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора накнаде штете у којима одлука основаности тужбеног захтева и примене материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужени у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Разлози ревизије се делом односе и на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 25.08.2022. године, а вредност предмета спора 493.658,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Са изнетих разлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**